

Poezia, resursă pentru împlânzită timpul

Recent, Biblioteca Județeană „Octavian Goga” din Cluj-Napoca a fost gazda lansării unui nou volum de versuri, o nouă izbândă frumoasă a editurii clujene Neuma. În foaierul de la parterul bibliotecii, înconjurată de numeroși invitați, prieteni, familie și colegi de breaslă, poeta Niculina Laza și-a prezentat cea mai recentă apariție – *Împlânzirea spinilor albaștri*, publicată în colecția Icar, cu ilustrații de Carmen Todită.

„Este o carte și o poezie la fel ca această frumoasă persoană. Întotdeauna cine scrie se scrie. Nu poți să pui pe hârtie altceva decât universul tău interior. Am descoperit o personalitate foarte delicată, fragilă, meditativă, așa cum, în viziunea mea, sunt poetele. Filă de filă, s-a desfășurat un fir luminos care mergea într-un loc în care îți permiți să fi vulnerabil, în care steaua poeziei lumina. Niculina Laza ne ia de mână, matern și ne ajută să descoperim atât de multe lucruri despre noi înșine”, a punctat în deschidere editorul cărții, scriitoarea

Andrea Hedeș, directorul editurii Neuma.

„Poeta crede, ca și mine, că poezia are puteri terapeutice. Poezia Niculinei pare a avea în chiar codul ei genetic instalată o surdina, de care e conștientă și pe care o folosește deliberat. Este o carte în care poezia stă la pândă în fiecare poem. Fără îndoială, Niculina Laza e o blagiană, în felul de a înțelege, de a defini poezia”, a subliniat poetul Ion Mureșan.

„Avem în față o poetă autentică. M-a impresionat credința ei într-un cer metafizic, în aburul mistic care plutește peste toate lucrurile și ființele din preajmă. Pentru Niculina

Laza lumea este un mister și el nu poate fi tradus în cuvinte banale. Poezia este un ritual, o rugăciune”, a adăugat poetul Ion Cristofor, prefațatorul volumului, cu ocazia lansării.

Niculina Laza brodează din cuvinte o lume a imediatului, a apropierei domestice conectată cu speranță de spațiile care încadrează realitatea cunoscută – abisul și cosmosul. Ritualul în care autoarea își scrie poemele este cel al mâinilor înălțate în rugăciune ca să atingă cerul, sau cerurile din sufletul său, precum mărturisește – un cer de unde vin amintirile și răspunsurile, ca dintr-o oglindă fluidă, dincolo de timp. Un timp care se vrea a fi un continuum, ce anulează granițele diferitelor vârste și etape ale vieții. Ritualul acesta este marcat de o pregătire, de o atență „deretică” a locului, a obiectelor-ancoră din

copilăria căreia încearcă să îi împlânzească dorul. După ce totul este „omeneste” pus la punct, încep să fie stărnite cuvintele, ca o datorie personală, a neuitării. Am spus „omeneste” pentru că uneori stihiiile anotimpurilor ce se perindă provoacă sinele, impunând necesitatea adaptării sau a resemnării.

Atitudinea poetei este aceea a unui eu empatic, ne dăm seama din dorința de a îmbrățișa, de a atinge cu delicatețe, de a ocroti, de a acoperi. Aripile întinse ale poetei – pasare au acest efect, conferind în același timp imaginea libertății, a libertății de a visa, așa spune. Cu o recurență similar, observăm preocuparea pentru domesticirea orelor, a timpului năvalnic, spre a face câte un popas și a mai decanta câte un poem, o „îmbrățișare de cuvinte”.

O poezie profund confesivă, la îngemănarea ludicului cu filosofia religiozității și a tragismului existențial, versurile din acest volum al doamnei Niculina Laza ne vorbesc despre contemplare, într-un topos al liniștii necesare, despre cercetarea istoriei personale, în tumultul unui trecut teoretic apus – pentru că autoarea îl învie cu fiecare poem – despre multitudinea întrebărilor la care încearcă – și reușește – să răspundă prin limbajul metaforelor ample. Unele micropoeme sunt adevărate bijuterii lirice închinat mamei. O prelungă artă poetică se țese din rețete și trăsături pe care le putem nota de-a lungul mai multora dintre poeme. Poeta este asumată și totodată conștientă de inspirația harică ce o însoțește și pe care o caută cu obstinție, tocmai pentru că ea vine

să facă lumină peste multele neînțelegeri și frământări. Poezia păstrată spre finalul volumului, intitulată chiar *Poetul* și care debutează așa „El nu are casă,/ nici trup,/ e însăși pleoapa blândă/ a unui poem cu o față întoarsă/ spre lună”, m-a dus cu gândul la un poem concentrat dar extrem de frumos al doamnei Nora Iuga și care spune așa: „cu sensibilitatea nu/ cu inteligența nici atât/ cu bunul-gust ai spus și te-ai micșorat/ poezia se citește cu ce se scrie:/ fața nevăzută a lunii.”

Poezia întrucapează sfera perfectă, unde adăparea se face „din seva unui vers de ceară”, mediul propice, desfășurat între lumină și întuneric, la limanul întrepătrunderii pământului cu cerul. *Împlânzirea spinilor albaștri* este o prelungă meditație asupra trecerii prin viață, prin „vămile anotimpurilor”, asupra efemerității timpului asumat de omenire, asupra legăturilor de sânge – o memorie care nu se șterge niciodată.

„Eu cred că poezia este o taină. *Împlânzirea spinilor albaștri* este o încercare de a caligrafia trecerea, o conștientizare a faptului că tot ceea ce iubim în această lume este fragil și efemer. În negocierea cu timpul, încercăm să mai salvăm o stare înainte ca ea să dispară”, a rezumat extrem de expresiv autoarea cărții, Niculina Laza, mulțumind totodată celor de față.

Evenimentul editorial a fost armonios îngemănat cu recitalul deosebit susținut de interpreta Ioana Roman, rapsod popular, care a încântat publicul cu romanțele *Dulcea mea acasă* și *Codrule, codrule*.

Julia GHIDIU

Muzicianul și scriitorul clujean GHEORGHE MUȘAT – laureat cu Marele Premiu „EUROINVENT” 2026

Săptămâna trecută, între 28-30 mai 2026, a avut loc la Iași cea de-a 18-a ediție a Expoziției Europene a Creativității și Inovării, „EUROINVENT” 2026 – organism prezidat de Prof. univ. dr. Ion Sandu, organizatorul și „sufletul” întregii suite de manifestări.

Este un eveniment științific și cultural complex, organizat de Forumul Inventatorilor Români, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” și Universitatea Tehnică „Gh. Asachi”. Gheorghe Mușat a împlinit, în 14 mai 2026, 91 de ani de viață. Înzestrat cu talent și putere de muncă, longevivul muzician poate privi cu mulțumire la realizările sale. Pe lângă faptul că a fost prim-trompetist timp de patru decenii și profe-

sor colaborator la Academia de Muzică „Gheorghe Dima” timp de cinci decenii, și-a descoperit o nouă pasiune, aceea de a împărtăși din bogăția și semnificația amintirilor sale, adunate într-o viață dedicată artei, frumosului și binelui.

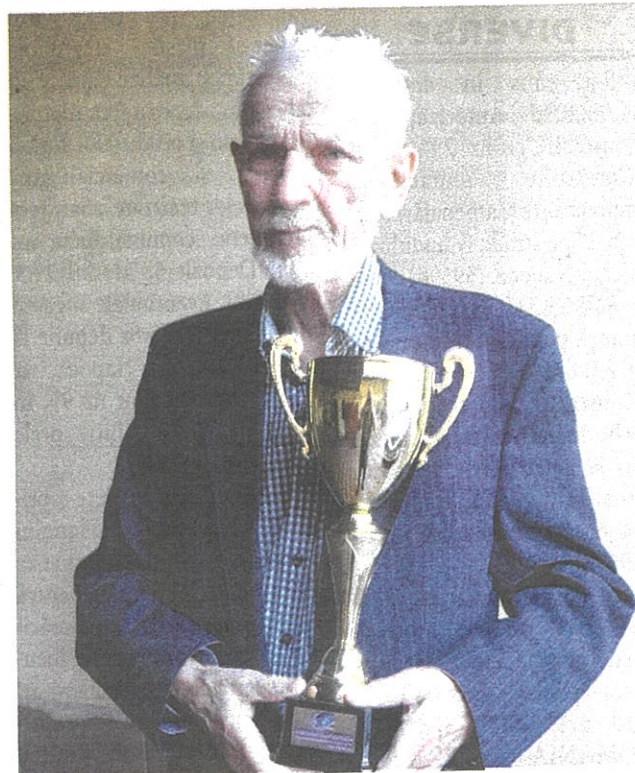
Reconstituind cu simțul proporțiilor și respect pentru

adevăr profilul intelectual al unor somități ale genului muzical, precum Antonin Ciolan și Erich Bergel, a redat lumii suflul proaspăt al sonorităților purtătoare de cutezanță, măiestrie, puritate și lumină.

La Salonul de Carte Tehnico-Științifică, Artistică și Literară „EUROINVENT”,

Clujul cultural a fost reprezentat de Gheorghe Mușat cu volumul „Trompetist pe scena vieții”, apărut la Editura Ecou Transilvan. Gheorghe Mușat nu se află la prima participare și nici la primul succes la „EUROINVENT”, obținând Marele Premiu cu cărțile: „Lumini și umbre”, „De-ale muzicienilor și nu numai...”, „Arcadă germano-română – Scriitorul Hans Bergel” și Medalia de Aur cu cărțile: „Antonin Ciolan – Inegalabilul maestru al baghetei”, „Bayreuth – Oraș al festivalurilor”.

Având zece cărți publicate, Gheorghe Mușat se poate considera astăzi un veritabil istoriograf al vieții muzicale clujene. Documente semnificative întretes paginile memorialistice, dând greutate istorică celor povestite.

Participarea cărții lui Gheorghe Mușat la acest concurs, fiind premiata cu Marele Premiu, este un merit pentru care

domnul Mușat merită toată aprecierea noastră! Îi dorim sănătate și noi realizări!

Adrian POP